

1901-04-04

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Hillerød, Carlsberg

Arkivplacering:

Mappe 28 nr. 4a-d

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. YA

Karlbug. Hillerød
4/4 - 1901

Gæmme.

Kære Joachim.

Skint jeg ved du ikke gæder
den Slags Ting, saa prøver jeg
dog min Lykke hos dig for Sagens
Skyld.

Har du ikke et eller flere gode Bøger

eller du kunde laane

X Komiteen for Münchener-
Videnskabelige Meddelelser i Aar.

Min Begjær om der presses
paa; 182 Næste har Kalmus
en vis Sum til Udgifter, Min
skrift ligger det dobbelt, naar
de kan vil sætte det i Værk. Men
man ønsker leveres der for det
stilles Medvirksomhed. Du

Meningen kan al eens nyen
Bij Meis de med (thi Chancem
In for Salg shal van goet)
saa maa d' under kaster in Censur,
In al iende van Velerly har
18de Holv o'gt in slaauw Comit
for penunns udtillinger
med Viggo Johansen, Jul. Paulsen
og Taxen, som formentes al over
velsets af os. Vi skuer da med
den 3 Repræsentanter for den
fri. Da inges af van Medlemm
har vant paa et l'olmndt Cir-
culen paa Bestyrelsen (-melle
os paa et van Medlemm alle
andten l'olige) har den
paa egen Haand maattet udrude,
3 Jurymedlemm, nemlig
Achen, P. V. Jerns Klint og
Fried; den 3 Herer shal da

Jensens al deltagelse, Bedømmelse,
kan endnu vanskuelige Hver
at skaffe Billeder Dvige.
For Øjeblikket v dansk Kunst
mest vel set i Udlandet; der vider
Videnskabelig Hver, der Re-
ning gjord stort Gavn. Ligesom
3 Johannes, ligesom Loyafer-
sen der vider forjære Mand,
sige at der for Øjeblikket er gode
Vidste for danske Maler i Ud-
landet; men der gælder det at
at naar i repræsentation, i
der bliver godt og gyldigt repa-
renteret.

For at hjælpe de to slægtens
Lyden i har overvundet
gæstet Arbejde, skænk i
et adskilligt, thi i det ikke
længe Byde paa andre i den
selv at bare med. Men af

Overduidelijk Gronds u for uij dat
al jn uil gën aelkrad jn fornaar
for al bi Kan Komme hit al
elaa ien veelige Karmat
forbode hi Char latten borgen
overal hooi ien Schad jn vor
Selslandijheid y Vardijheid Kan
artijer rammene den bevi
gön m. Is uil overduidelijk
y m ter een zydelijk, na
al den Spalluig der har vout
M. laugen skal jod. Missen
uig; jist naa ien vishelijheid
tyds jaler or rone y handlen
om it stot Kuntur rampen
i jaller Futurisme (med Offe
ja bezz jider gha kwe ien)
il ograa Publiken jenne
Dressen jaa ien Missen uig
mod or uiliedt; jn har deron
afant it y ande. - hi kan
vil idag jaal it Annulderus

II

blauket. Far de 10-12 inder-
ne modtager Billedene;
Censurlokalene paa den ny gaa-
de buegaard. De Regninger
betaler gælden, gælden der kan
at finde et Par Billeder
og sende dem derud; Reden
gaar af sig selv. - En Ting
af praktisk Betydning:

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 28 Nr. 13

Billeder de skal sælges
for ikke over forsynd med
Aarstal. Kunsthandlere
køber ikke gamle Billeder.

Der vil flinke; man kan
saa meget mere end man tror
naar man vil. Gør det for
Udstillingerne (de frie) Skole,
for det af Politik - og maade
de ogsaa paa Fordel Deres.

Long leuge p'fballwa
tal med dy; de er flen
ejendommeljs Ting i Gden.
Men p'kommen udt omtalt
til dy. —

Find fortalt mig; dy at
H. Johansen har sagt til
ham: ja udt. Aar udtiller
Ring jo herder.

Har forudsat ikke noget til min
utale. At min noget de jo
er fastslaaet. I har ikke
omtalt at til noget, og bedt
den de vdt. At, til den med,
ja at at ikke skues kunne
fortidligt ud. At man
vdt. kan komme fra Ring
sele. Men det jo sandt skodes.
For Riden har Johansen

gj'et mig den Glæde at se min
Billeder, mig et lit mig selv, hvad
j' aldrig havde troet j' skulde
gaa. Man har vist vant
mig overlegen imod mig; -
Færdigheden var j' endog anse-
lig derover, da j' vist j' var
mig beskeden og aldrig har
betydet til hans Gæst, raalre
som lit nogen anden. J' er
vist god, han ikke trod og nu
min Artyder og kunde ogsaa
god iude, han næppe kunde
gørde, men nu det ikke, at
han derfor behøvede at vandre
for dem. Læg mig min
overraskelse og glæde (j' har
underlige hemmeligheder).
Der kan vist ikke tænkes, at j' har
Kimen blev udsæet der
er, men saa man har betragtet

alene, saa godt som altid at sige
sig men som taalt, end erkent
endrigt anerkent, af dem man
selv vunder højet og al maalt
slige mange bittre Tiller.
Fidvordig Kritik, frimprunget
of Fortælling og Fiteresse er
en god og paaskønnelseværdig
Ting; men det Opmuntring
trænger man ogsaa til i mulden
naar man er til at forkynde,
og naar man i mange Aarsager
har maattet arbejde for Ting.
Det ved alle hvor bittet det er. ~~F~~
Selve gode Mennesker lader sig
let forlede til at over se og
kunne beskudne Medarbej-
dere; men de der se alle Næsten
i Vjend med Selvfølelsen, de
gaar altid i grunden og bliver
beholdt med Hænger.

III

Derfor glædes og varmer
Johansen ganske iværksat
holdtalen mig saa usigelig.
Ikke suadan at jeg af Øjeblik
deraf lader mig forberede til at
tro, men: Billeder vejer
saa meget, det vil her jeg,
all for mange Aar over mig,
at de rigtigt paa den. Men
det især som et Solstrejf,
der opliver og giver Mod.
Egentlig har jeg ofte fælt
Kræfter imig, men jeg har
ikke haft Selvtillid og har stænd
krænkent paa adskillige,
der med ikke større Evner
men med større Medber og
derfor større Tro paa sig selv,
glæder mig raskt forbi. Ikke at
de uopgivesind har bevand

Misundem i min Sjæl, at her jeg
siger: men ingen hemod
ingen Længsel og mangeskel-
velsigelser. Oth her jeg ogsaa
haft saa meget at gøre med andres
Sager, at mit eget Arbejds Kun-
skend kommer i mellem, naar
Lig, Leds og andet, men som
en Bisag. Men selvfølgelig
næsten synligt; men jeg har
ikke haft den Tid til det, der
som fordes for at sparke
Hindringene til side. Og
Raaet til at forbyr mig, idet
her jeg kunde have haft.
Imidlertid kan det jo godt være
jag har trænge til en del
Tryk; Men jo mindre, og jeg skal
Kunns først, for ikke at blive

hormodig. Der skal jo en meget
bred Ryg til at bære de gode Sager,
og jeg er vel sagtens ikke mindre
forfængelig end andre.
Nu tror jeg - naaer jeg - jeg kunde
taale lidt Mestor, glæder
mig i alt fald med et Taknem-
lighed over et ventigt Ord.
Forspaalet i jo mindstet
om de ender i saa meget Kraft
og Udvinning - saameget mere, om
at jeg kunde tage fat paa en
udvikling; for jeg føler jo godt
at jeg kun staar over Tærskelen.
Og - - min Opfattelse
min Kritik, men hele min
usikkelig udvikling er blot
Jordi Malenue. Jeg føler
et Misforhold.
Vi opdages til som Madsen at
- eller opdroges i alt fald -

ikke vil at se sig Kunder en
fri og primodig lidfældelse af
vor Tilsynlighed, men derimod
vil at skrive Stic, de skulde
vurderes efter hvor mange Tj'e
der var i den. Både Echusby
men i den Højde (den her var
hvor især for hvad godt de har
gjort eller) - og vilde se end
den en Mare. Jo ialfald ikke
let kunne ud derom, skint det vil kan
gode og brennende. Nu, naar
man indet mindet med
har faaet paa Tilsynet,
saa har man sjældent dattet
stic men med lusk og ang
lig omkring langs Vagge
equally altid bange -
- ja d. vil lige bange for
traendes Dorn og derfor
bunde. Nj det gode skal ikke
tugter paa det skal elskes paa
lækker paa; - og det skal være mig

IV. Høvedopgaver al den det
over for alle de yngre, som maatte
træffe, som det roind har vedt om.
Beretningen betændt, saa gik
hij fortæller det.

Ja - til give mig den Høved-
gylden, men det er mange-
aars tilbageklæmt Fælden,
der her blev befrid ved Johansen
vælske Ord; og da jeg var okne
hij sig, fandt det mig i Rummen, for
jag altid fælder sig selv min gamle
herlige Uue, skændt Aarney
Forholdene har gjort, at jeg ikke
i senere Tider har vil sig saa ofte,
saa jeg gerne vil. Og - sigtstaa
det - lidt bange og sigt ogsaa for
sig, som for de allerfleste.

- Her - der ved jo, at jeg er
Johansen til at lade Rummen

Ja, naadens fort har begyndt.
Ja saa den Thunderskrus
den om, og har i helle Lyd
det. Lad dog ikke for mig
Vagt derpaa og find sig en der
forpligtet til at svare derpaa.
Men gør hvad sig beder sig om,
find alle andre til München
uddeling og is om Flag
paa en hederlig Maade, at
Sølleklug Carlene og Fanden
gubing Carlene og Fanden
Wintus om den skal alle
representere Danmark.
At den lille Danmark
har is spidder hverandre
paa Naale og har Røe
Sionen ender for de
sten og, skende de i den
e T (240!) Kjønnede til

Sag, i det folkevalgte Kammer?
Det skal blev højest interessant
at se, om Ministeriet vil
at blev ridende oven paa
det Kammerets Niderlag.

Ju - der vilde Torvald nu at
det Regiment har kunget
meget og bragt meget til
stivelse, saa at saa uendeligen
langt borte fra Magten i
Tiden løber forbi, pygke sig.

Aa - her her trænger
et Luft - Liv, Lys, Kraft
og Varme. God grunden!

Det er en karlsbader,
der er elsker og omfattet
sig sig med samt den
røde Agnet.

Kærligt hilsen

Christian Grove den

En god og glad Paask! V. 980.